

KAMPEERWEEKEND TE DEURNE EN EEN BEZOEK AAN HET AUTOTRON.

Zaterdag 16 juni omstreeks het middaguur vertrok uit Amsterdam een groepje I.M.C.-ers richting Deurne.

De groep uit Amsterdam bestond uit 7 man, welke plaats hadden gevonden op 2 zijspancombinaties en een solo-motor.

Evenals de I.M.C.-ers die uit andere steden waren vertrokken, hoopten zij op een voorspoedige reis zonder pech.

Echter gezien het tamelijk late vertrektijdstip werd de groep genoodzaakt de reis naar Deurne in een pittig tempo, om niet te spreken van volgas, af te leggen.

Welaan, de motortrillingen, veroorzaakt door het op top-speed draaien van de machines, vergden hun tol en wat niet knotsvast zat aan de motoren rammelde langzaam maar zeker los. In dit geval was het een uitlaatpijp die het mooi genoeg vond en afbrak. De berijder van de betreffende motor, Tom Pronk, had schijnbaar al eens eerder zijn uitlaat verloren, want hij beging niet de fout de hete pijp met zijn blote handen aan te pakken. Een grote leren handschoen bracht uitkomst.

De uitlaat werd vervolgens enige malen in een parallel met de weg liggende sloot ondergedompeld.

Dit had volgens Tom Pronk een zeer goed koelingseffect.

Van het opnieuw monteren van de uitlaat op de motor werd voor het gemak maar afgezien. De uitlaat mocht zijn reis vervolgen achter in de zijspanbak.

Pronk-Patent ; een perfect systeem van uitlaatkoeling ; slootwater.

Met een aanmerkelijk luidruchtiger 1200cc Indian-zijspancombinatie aan kop bereikte de groep om + 15.00 uur zonder verdere pech Deurne, waar op dat moment de reeds aanwezige I.M.C.-ers juist op het punt stonden om aan de rondrit in de omgeving van Deurne te beginnen.

De motoren werden dus gekeerd en de rondrit werd meteen maar achter de heenreis aangeplakt.

De rit leek verdacht veel op de rit welke vorig jaar werd gereden, met dien verstande dat we alle bekende punten die we ons van het vorig jaar herinnerden nu in omgekeerde volgorde passeerden. Eveneens werd het gazon bij het ons inmiddels al bekende café weer in beslag genomen om even van een verfrissing en van de zon te genieten.

Bij het vervolgen van de rit bleek de motor van de penningmeester enige startproblemen te vertonen, doch toen hem een sleepkabel werd aangeboden bleek de Indian ineens wel te kunnen starten! Bij terugkomst in Deurne ging iedereen zijn tent opzetten en daarna werd in een plaatselijk restaurantje, na lang wachten op de bediening, de inwendige mens versterkt. (Het wachten bleek echter de moeite waard te zijn geweest, want de maaltijd smaakte uitstekend.)

's-Avonds werden, na even in de bar van de manege vertoeft te hebben, verwoede pogingen gedaan het kampvuur aan te steken, wat echter steeds maar niet wou lukken. Enige blikken benzine en carterolie die op het vuurtje werden gegooid, gaven wel even het effect van vlammen (+ 4 à 5 meter hoog), doch tot een goed brandend kampvuur kwam het nog niet. Besloten werd daarom om maar eens een baaltje hooi op het vuur te werpen. Dit gaf inderdaad het gewenste resultaat, zodat het kampvuur ons vanaf dit moment geef problemen meer gaf.

Tot s-nachts om een uur of twee werden herinneringen aan het afgelopen jaar opgehaald en werd er druk gepraat over een bepaald merk motorfiets. Dit alles uiteraard onder het genot van een flinke slok.

Het bleek dit jaar niet tot de mogelijkheden te horen, de voorzitter een ere-ronde in het zadel van zijn Indian rond het kampvuur te laten maken; de voorzitter was n.l. vergeten zijn motor mee naar Deurne te nemen.

Zondagochtend werd na een uitgebreid ontbijt het kamp opgebroken en om + 11.30 uur werd de reis naar Drunen ondernomen, alwaar we een bezoek aan het Lips-Autotron gingen brengen.

Jammer was dat vele I.M.C.-ers niet meegingen naar Drunen, maar huiswaarts keerden.

De organisatoren van dit weekend hebben veel van hun vrije tijd aan de organisatie besteed en als dan blijkt dat dit eigenlijk voor niets is geweest, dan is dat wel eens teleurstellend.

De I.M.C.-ers welke wel meegingen naar Drunen hebben zo'n 3 uur in het Autotron vertoeft.

De tijd werd verdeeld tussen een zwerftocht door het museum (waar vele interessante automobielen van weleer te bewonderen waren, helaas was er geen enkele oude motor te bespeuren), en het verpozen op een van de terrasjes om de zoveelste verfrissing naar binnen te slaan.

Een onverlate I.M.C.-er heeft zichzelf nog uit zitten leven in de autoracebaan. Hij kwam er later pas achter dat deze alleen voor kinderen bedoeld was, maar dat kon de pret niet drukken. Om + 15.00 uur keerde iedereen huiswaarts.

Is zo'n uitlaat nou eigenlijk wel nodig? Weet je wat, ik laat hem er gewoon af dan vervuult hij ook niet.